

Az érem két oldala

Két névtelen levél fekszik a szerkesztő előtt. Az egyiket kisgyerek írta, a másikat felnőtt, föltehetően idősebb ember. Közljük, ne közzöljük? Miért ne? Hadd legyen példa arra is, milyen nehéz úgy intézkedni, hogy mindenkinek, időseknek, gyerekeknek egyaránt jó legyen. Csak hogy ha az idősebb emberektől több türelmet kérünk, a kisgyerekes szülőtől eredményesebb pedagógiai módszereket. Ime tehát a két levél, az érem két oldala.

Tarjánban, a 606-os épület mellett volt egy kis játszótér — közli a gyermekes írás. Abban a házban lakik egy bácsi, akinek az ablaka arra néz. Két hintát már kivetett ott, hogy az ő ablaka alatt ne kiabáljanak a gyerekek. Nemrégiben egy este kifűrészelte az ablaka alatt álló, érdekes formájú mászkát. „Pedig azon olyan jól lehetett tornázni!” — sohajt föl szinte hallhatóan a levél írója. Van még egy láncozta hinta is, de azt szintén le akarja szereltetni. „Hol szabad akkor nekünk játszani? Máshol is a házak között van a játszótér, mégsem irtják ki a játékokat.”

A másik levél imigyen

kezdődik: „Tollat fogtunk a nyugalom, a nyugalomra vágyó emberek érdekében. Márpedig a Pentelei sor 1., 2. számú ház lakói hetek óta nélkülözik a biztonságot és a nyugalmat.”

Úgy érzik, alapvető emberi jogukkal nem élhetnek, mivel a két épület közti területet különböző korú fiatalok tömege „szállta meg”. A társadalmi munkával létrehozott kertetek letaposás, a padokat rongálják (s ez már az érem harmadik oldala). S egyéb, fűsértő dolgokat is művelnek: heken, hónapokon át trágár szavak röpködnek a levegőben, délutántól a késő esti órákig. Láthatóan unatkozna, az idősek egyelől szórakozása a motorkerékpár berregtetése, szeszital kortyolgatása.

„Fáradt, ingerült emberek nem lehetnek képesek teljes értékű munkát végezni. Nem lehet senkinek joga — még a fiataloknak sem —, hogy hangos, szennyes szavak áradatával tüntessenek a jog, a türelem, a jóízű ellen. Az illetékesek akár a szigor eszközével is szerezzenek érvényt a jognak és ezáltal segítsék őket a munkára is szükséges helyes útra.”

Üzletről üzletre

Nyolcgyermekes édesanyja fordult hozzánk tehetetlenségében. Kőnya Jánosné (Csongrádi sugárút 94/A.), mivel más üzlet a közelben nincs, a gyerekek egész évre szülő tejjelgyűjtő Török Imréné kiskereskedőnek adta le. Október 31-én azonban a boltos kijelentette, hogy november 1-től nem szolgál jegyes tejjel, mondván, ebből neki semmi haszna. Sok környéken lakó kisgyerekes család már más üzletben nem tudta elintézni, hogy az olcsóbb tejet kapja. Olvasónknak 2 és fél liter tej jár naponta, amelyért 3,30-at kellene fizetnie. A kereskedő jóvoltából azonban napi 15,20-at volt kénytelen kiadni 1-én és 2-án. Olvasónk többet magával kártyát kért, ezt ugyan megkapták, de a későbbiekben igen sok időbeli veszteség is éri őket, ami végül is a gyerekeket sújtja. Nem lehet rábírní a kiskereskedőt, hogy a lakosság érdekeit is szem előtt tartsa, ne csak a magáét?

A következő levél írójára neve mellé odaírták még: „bűntetlen előéletű vagyok, soha olyan esetem nem volt, ami miatt szégyenkeznem kellett volna.”

Olvasónk november 2-án délután 3 órakor a Retek ut-

ca és a József Attila sugárút sarkán levő ABC-áruházba ment vásárolni. Nézelődött, válogatott, majd fizetett. Akkor odalépett az egyik bolti dolgozó, és föl-szólította, mutassa meg a bevásárlólistáját és retikült. „Leírhatatlan szégyenérzet közepette megtettem. Körülöttem az emberek árgus szemekkel figyelték a fejleményeket. A nyilvános motázás eredménytelen volt.” A megsejygyenült vásárló az üzletvezetőt kereste. A raktárban, mint írja, tovább folytatódott a megaláztatás.

Olvasónknak az a gyanúja, szándékosan megrendezett jelenetről van szó. Előző nap ugyanis reklámlát a mirelit paradicsomos káposzta csaknem százszázalékos áremelése miatt. Némi huzavona után kiderült, igaz volt, 12 forinttal többet fizetettek vele.

Ez lett volna a bosszú? Nem tudjuk mi sem, talán egy utólagos vizsgálat kiderítheti. Az efféle eljárásokat azonban eddig is elíteltük, fenntartva véleményünket: sajnos vannak emberek, akik alapot adnak a bizalmatlanságra. De ómiattuk miért az ártatlanok bűnhődjenek?

A fűtőlajról

Mondhatnánk, már vártuk a fűtőlajjal kapcsolatos panaszokat, hiszen menetrendszerűen szoktak megérkezni úgy október táján. Ha késve is, de az idén is eljutottak hozzánk a reklamáló sorok.

Újhegyi György (Debrece-ni u. 18/c.) szinte röstellkedve fordul hozzánk segítségért, hiszen tavaly is ezt tette — és mint írja — nem eredménytelenül.

A nagykorúti benzinkút-nál ismét nem árulnak olaj-t, az Erdei téren pedig elfogyott. Nem is csoda, hiszen egy kis olajtároló nem elég egész Felsővárosnak. Mihálytelekről Berkes

Távirati stílusban — a postáról

A főposta táviratfölvévo helye mellett van egy levélgyűjtő, totó, levelek, lottó fölírassal. Október 23-án este 6 órakor a levél fölírátú részbe negyvenegynéhány gyászjelentést dobott be olvasónk, G. E. (Juhász Gyula u. 8.), helybe és vidékre címezve. A 25-i temetésre

csak azok jöttek el, akik az újságból értesültek a szomorú eseményről. Nem tudni, egyáltalán megérkeztek-e ezek a levelek, vagy csak későn, a címzettekhez.

A dátumokat nézve aligha képzelhető el, hogy a vidékiek idejében kézhez

Újjávarázsolt tanteremben

A Dózsa György általános iskola IV/b osztályának tanulója vagyok. Örömben trolak, a társaim nevében is.

A nyári szünetben nem tudták osztályunkat beme-szeltetni. Feltakarított, de piszkos falú tanteremben kezdtük a tanévet.

A gyermekév alkalmából Farkas Piroka édesapja — aki önálló szobafestő — vállalta, hogy szülők segítségével ő bemeszeli a tanter-münket. Az örömhírt boldogan újságoltuk otthon. Másnapra sok szülő üzen-te, szívesen segítenek!!

Az elgondolást tett kö-vette. Farkas Sándor bácsi szabad idejéből 30 óránál is többet dolgozott! A legtöbbet segítő szülők nevét is megírom — hátha lesz hely az újságban az ő nevük köz-lésére is (melyet nagyon szeretnék): Papp László,

Bozók Mihály és felesége, Sánta Istvánné, Nagy Ist-ván és felesége, Horváth Ferencné, Nagy János és felesége, Szabó József, Orosz Lajos és a tanító néni.

A szorgos szülők a régi, használt padokat, szekré-nyeket átfestették, újjáva-rázták! Egy hét múlva boldogan vettük birtokunk-ba megújult osztálytermün-ket. Megigértük, hogy job-ban tanulunk és nagyon vi-gyázkunk a társadalmi mun-kában megszépült második otthonunkra.

Köszönet ezért az önfel-áldozó szülőknek, s az anyagi hozzájárulásért az igaz-gató bácsinak.

De jó lenne, ha a Posta-láda közölné városunk lakói előtt is köszönetünket! Tisz-telettel egy kisgyerek:

Kovács Norbert
IV/b.

kapták volna az értesítést, a szegedieknek azonban lett volna idejük a temetésre való fölkészülésre is, ha pontosan érkeznek a külde-mények.

Gulyás Lajos (József Attila sugárút 152/A.) a napilap mellett a Füles előfözetője is. Azon nem csodálkodik, ha a hírlaphírdő egy-egy napilapról feledkezik el (mi azon is csodálkozunk), de azt már nem érti, a hírlaposztálynak küldött reklamációra, mely szerint nem kapta meg a Füles 43. számát, miért nem reagáltak.

Ocskó Mihályné (Április 4. útja 27.) gyermekgondozá-

si segélyét minden hónap 29-én vagy 30-án szokta megkapni. Ezúttal ez elma-rad. Már november irtak, amikor kiderült, az új kéz-besítő a pontos név és cím ellenére nem találta meg otthon levő olvasónkat. Az 1. számú postahivatalban szová tette mindezt, hisz nagyobb kiadások miatt ép-pen pénz nélkül volt a két-gyermekes család. Megtudta, a gyes összegét visszaküldték Szeghalomra, s nincs más lehetőség, járjon maga utá-na, miként kaphatja meg a pénzt. Vita, levelezés, eset-lég utazás? Kinek van erre ideje, energiája, forintja?

Ismét a közlekedésről

Harminc aláírással küld-tek levelet a Taurus Gumí-gyár dolgozóit, méghozzá azok, akik Dorozsmáról jár-nak munkahelyükre.

Sajnos megszűnt a 77 R, este 9 óra 20 perckor Do-rozsmáról és a fél 11-kor, a gumigyártól induló járat. Pedig a házgyár, a tejpar-olgozó is ezzel a busszal közlekedtek. „A Volán arra hivatkozik, hogy a gazda-ságtalan járatokat meg kell szüntetni. Kérdezzük: miért gazdaságtalan, amikor a gu-migyártól este 30–35-en kor 6 nem tudna kapas-zni, ezzel szemben a megmaradt negyed 4-es busz 8–10 emberrel jár, hiszen a dolgozók zöme fél 3-kor fejezi be a munkát. Mi, addig nem indult, míg le nem szálltam. De akkor már sirtam. Lehet, hogy ezt a rendellekést az utasok biz-tonságáért hozták, de miért lett, a csatlakozásra várva, alklamazzák ilyen bután? vagy másfél kilométert gya-logolunk. A gumigyárnál este a 42-es buszra szállunk, csak hogy ehhez 20 pere fogja és kapaszkodni is tud.”

Röviden

Galambos Jánosné úgy tudja, hogy a híd környé-kére magasházakat fognak építeni, és aggodódik emiatt. Olvasónkat megnyugtattuk: az új híd környékének ren-dezésére kiírt tervpályázat nyertesei nem magas épüle-tekét álmodták oda.

Farkas Mihályné (Berlini krt. 5.) írása már megjelent Vízgyűjtő a buszmegállóban címmel. A víznyelőt azóta kitisztították ugyan, de nem a Berlini krt. 2. számú ház,

hanem a túloldalon, az 1. számú ház előtti átkelőnél — tudtuk meg az újabb le-veléből.

Tánczos Miklós megírta már nyáron: rendezetlen, elhanyagolt a Kossuth La-jos sugárút 9–13. számú telek. A helyzet azóta is változatlan.

Gulyás Lajos (József Attila sgt. 152/A.) mint kutya-talajdonos nehezményezi, hogy nem lehet kapni a Bogács nevű rovarirtót.

Válaszol az illetékes

Október 6-án jelent meg özv. Hódi Jánosné panasz-a, amelyre dr. Varga János, a DEGÁZ igazgatója válaszolt. „A levélben foglaltakat, miszerint vállalatom is vét-kes volna abban, hogy a panaszos hideg lakásban él,

alaptalannak tartom. A le-velőrnak postáztuk a szege-di üzemegység selejtezésre jogosító jegyzőkönyvét is. A továbbiakban az IKV-nál kell a munkát sürgetni.”

Összeállította:
Chikán Ágnes

Lehet ezeféle gondja-baja az embernek, az emberek kisebb-nagyobb közösségének. Tőlünk függő és rajtunk ki-vülálló okok ideig-óráig megnehezíthetik boldogulásunkat. Csak hogy, amíg ember az embernek segítőtársa tud lenni, dacolva minden külső akadállyal, reményvesztésre, aggo-dalomra nincs semmi ok. Ezt sugallják a héten meglepe-tésszerűen megsokasodott köszö-nő levelek is, amelyek fról többnyire idős emberek és kisdíjak. Tehát a segítség-re, együttérzésre szoruló korosztály. Úgy tűnik, ha róluk van szó, sokakban megmozdul valami... Ezt az önzetlen tette-rekészséget de jó lenne mozgósítani az élet minden terüle-tén! Akkor talán megcsappanna Postaládánkban a sok-sok panaszos levél.

Köszönet a segítségért

Hangulatos ünnepséget rendezett a Hazafias Nép-front körzeti vezetősége a hatyastelepi iskolában a 70. évforduló idős emberek részére. Műsort adtak az óvodások, az EDOZ tánc-együttes két tagja, a szín-báztól Gedai Mária, föllép-tek a Családi Eseményeket Rendező Iroda irodalmi színpadának tagjai is. Az idős embereknek jólesett, hogy ilyen gondosan rendez-tett ünnepségen vehettek részt, köszönetet mondanak ezért a népfőrtnek, a sze-replőknek és a finom uzsonnát készítő Szeged é-terem dolgozóinak. Boldog napot, szép emléket szerez-tek a hatyastelepi öregek-nek.

Ótévés az üllési nyugdíjas-klub — tudjuk meg Gáspár János klubvezetőtől. És le-veleiből az is kiderült: úgy is lehet „segíteni” az életerős idősebbeket, hogy lehetőse-get adunk nekik, hogy ők is segíthessenek. Az üllési nyugdíjas klubtagok ugyan-ísem nem ülnek ölbe tett kéz-zel odahaza: több mint 10 ezer órát dolgoztak társadalmi munkában, a téessze-ben, a mezőgazdaság külön-böző területein tevékeny-kednek. Az öt év alatt — segítőkészségük viszonzá-saként — 23 alkalommal vehettek igénybe díjtalanul autóbust, így vált lehető-vé, hogy 2–3 napos kirán-dulásokon vegyenek részt. Legalább húsz múzeumot tekintettek meg eddig, és az ország különböző fűrdőhe-lyein fordultak már meg. Szívesen mennek együtt színházba és a klubtagok, hétfőnként, rendszeres ösz-szejövetelükön pedig amőd-szertani központtól kapott filmeket nézik meg. Nagy az összetartás az idős emberek között, ha valaki megbeteg-szik közülük nem kell fél-nie, hogy senki nem nyit rá ajtót. Egymásnak adják a kilincset a klubbeli barátok.

A Haladás Tsz elnöke el-fösmérelt szót a klub élé-teről a november 7-i ünnep-ségen, sőt oklevelet és pénz-jutalmat is adott a nyugdí-jasoknak. Nem feledkezett meg-elismerésükről a műve-lődési ház igazgatója sem.

Nemcsak ilyen jó erőben levő nyugdíjasok élnek azonban városunkban. Van-nak beteg, egyedülálló em-berek is, akikért a körzeti orvos, a figyelmes szomszéd is sokat tehet azzal, ha fel-hívja rájuk a tanács szociá-politikai csoportjának fi-gyelmét. Ezt tesszük most mi is. Tóth Mihályné (Do-rozsmai út 71.) láthatóan nehezen rótt sorából meg-tudtuk, hogy 83 éves édes-anyjával él együtt. Eddig nem is volt szüksége segít-ségre, ám amióta az ő fél-oldala is megbénult, nagyon nehezen telnek napjaik. Kérdezi, hova kellene fordul-nia egy kis segítségért. Mivel látjuk, nehezeze esik az írás, a lap hasábjain

kérjük a tanács egészség-ügyi osztályának szociálpo-litikai csoportját, intézked-jen levélírónk érdekében.

Nemcsak Kovács Norbert, a bekeretezett cikk író-ja „szerzője” tájékoztatott ben-nünket arról, hogy mi min-dent tettek a felnőttek a gyerekekért. A Dugonics ál-talános iskola tanárai és diákjai is köszö-nő sorokat juttattak el hozzánk. A Gabonafeldolgozó és Malom-ipari Vállalat Petőfi Sándor, a KSZV Szegedi Kenderfo-nógyára Kandó Kálmán, a DELEP Fidel Castro, Béke és Május 1. szocialista bri-gádja, szülők, rokonok ál-dozták föl szabad idejüket, hogy napközis teremmel ala-kítsák az eddigi gondnoki lakást. Hogy mit jelent ez a gyerekeknek? Nemcsak egy teremmel gazdagodtak a diá-kok, sokkal többet: lehetővé vált, hogy többszáz kisgye-rek mindig délelőtt járjon iskolába.

Szívesen tolmácsoljuk ér-te a köszönetet.

Balázs Imre, a Hazafias Népfőrt béketelepi körzeti bizottságának titkára a ta-nács és a lakosság sikeres összefogásáról számol be és köszönetét fejezi ki minden közreműködőnek.

A tanácsotagi beszámoló-kon, a tanácskozási közpon-tokban fölvetett közérde-kű gondok közül jó néhány ugyanis megoldódott. No-venber 7-re befejeződött a játszótéri új kézilabdapálya aszfaltozása. Ezzel a fiata-lok régi vágya teljesült. Aszf-altburkolatot kapott a Ré-giposta út és a Nagyszom-bati utca kobósalakos útja is, így arra is van lehetőség, hogy az autóbusz bejárjon a telepre. Az persze a Volán vállalatától függ, mikor lesz a lehetőségből valóság. A bé-ketelepek óhaja szerint jó lenne minél hamarabb.

Sok gondot okozott a tele-pen a belvíz. A csatornázási munka már folyik, így ha-marosan ez a „téma” is le-kerülhet a napirendről.

Sokat tettek a béketelepi-ek is lakóhelyükért. A tíz éve kezdődött járdaépítési program az idén befejező-dött: minden utca mindkét oldalán a lakosság által le-rakott járdalapokon lehet közlekedni. Sokszáz óra társadalmi munkát végeztek a játszótéren is, amelynek ki-alakításában úttörők, KISZ-esek, népfőrtaktivisták, nyugdíjasok és szocialista brigádok egyaránt részt vettek.

Az összefogás eredmén-ye-ként így szépült, gazdago-dott Béketelep. De a jogos igények további tettekre kell, hogy serkentsék a la-kosságot és a felelős intéz-ményeket: gondot okoz a gyermekorvosi rendelés, a buszközlekedés, a lakosság ellátottságának hiányosságai.